

языкъ ся находи и рѣчъ тѣ *дива* съствена въ имя то *Дѣва-Кали*, богиня, една отъ Сивовы тѣ жены. *Три моми*, *три Само-диви* ся іавѣвѣтъ Мирянки, въ пусто, горско и усамено, лошо мѣсто (непристжно отъ народа), и разговарїть ся съ ней, приканіашти иж да гы съдружи да иж заведѣтъ въ тѣхны тѣ жилишта и да постажпи въ тѣхны чинъ, да иж направиѣтъ самодишикъ попадїкъ, т. е. да ся посвятитъ и тіа въ божественѣ службѣ, да стани *Само-Дива*. Тиз ѹ описвѣтъ и живота кого то живѣхѣтъ, чи не придѣтъ, ни то тѣкѣтъ, какъ то други тѣ мірски жени, нѣ занимавѣтъ ся съ игры и съ пѣсны, єдѣтъ и пижть; какви то сж дѣйствительно были и вѣзомянаеми тѣ *Дроуїдаи* отъ еленски тѣ списателы, и жены тѣ на *Самноты тѣ*, Самоцы тѣ друйдски. А кату зѣмиме живота на *Баіадерки тѣ*, посвятены тѣ *диви* въ индийски тѣ храмове, видимо единство съ живота на наши тѣ Само-дивы. Никаквѣ силж не употребліавѣтъ, нѣ иж придумвѣтъ, предстаивающи й хубавыи животъ кого то тѣ живѣхѣтъ, и юште и давѣтъ волыкъ да иди да ся упрости съ майкѣ си, да и сл мама и наглода и надума, зашто то като постажпи тїа веднажь въ той-зи животъ, трѣба вѣкы да ся откажи отъ родители тѣ си, неште и бѣди вѣкы допустено да ся вѣзвѣрни въ мірскій животъ, нѣ трѣба да прикара животъ си въ свѣштеныи чинъ само-дивишки.

Въ таї пѣсень, какъ то всѣкъ види, нѣма никаквы си творичьски вѣображенія, ни то нѣшто си извѣнестествено, нѣ чисто е повѣствувательна, съ хранивша намъ едно истинно събитие, кое не можи ся отнеси на друга по временность, освѣнь на друйдскѣ тѣ, кога то тии живѣли по горы тѣ и по пещеры тѣ, испытывиющи тамо богослуженія та си, какъ то ни гы е съ хранила повѣстность та.

2.

Радкина женидба съ Змїа.

Мама си Радкѣ зг҃адѣва,
Ала си Радкѣ не пытала!
Радка мами си дѣмаше:
Гѣдишь ма мамо женишь ма,
Ала ма мене не пыташь!
Мене ма мамо Змѣй лнєи!
Змѣй си на кой отиди
И менѣ заржка заржча:
Чѣкай ма Радкѣ, чѣкай ма,
Чѣкай ма девать годины.
Яко са Радкѣ не вѣрна,

Гѣди са Радке жени са!
До дѣ си Радка издѣма,
Чимширь са врата отвери,
Радка насрѣштѣ излѣзи,
Змѣюве въ дворы влѣзохѣ,
На выхрогонцы кониѣ єздѣхѣ;
Змѣици въ дворы влѣзохѣ,
На подлатены колескы.
Та чи Радки си дѣмашѣ:
Съблѣчи Радкѣ вашж примѣнѣ,
Да та съсъ нашж облѣчеме;